

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 112/20
Luxemburg, 22 september 2020

Arrest in zaak C-594/18 P
Oostenrijk/Commissie

Het Hof van Justitie bevestigt het besluit waarbij de Commissie de Britse steun ten behoeve van de kerncentrale Hinkley Point C heeft goedgekeurd

Bij besluit van 8 oktober 2014¹ heeft de Europese Commissie de steun goedgekeurd die het Verenigd Koninkrijk voornemens is toe te kennen voor eenheid C van de kerncentrale Hinkley Point in Somerset aan de kust van het Verenigd Koninkrijk (hierna: „Hinkley Point C”), om de creatie van nieuwe productiecapaciteit voor kernenergie te bevorderen. Deze eenheid zou in 2023 in bedrijf moeten worden gesteld en zou een exploitatieduur van zestig jaar hebben. De drie steunmaatregelen zijn vastgesteld ten gunste van de toekomstige exploitant van eenheid C, de vennootschap NNB Generation Company Limited (hierna: „NNB Generation”), een dochteronderneming van EDF Energy plc.

De eerste betrokken maatregel is een „Contract for Difference”², dat prijsstabiliteit beoogt te waarborgen met betrekking tot de verkoop van elektriciteit gedurende de operationele fase van Hinkley Point C. De tweede betrokken maatregel is een overeenkomst tussen de investeerders van NNB Generation en de Secretary of State van Energie en Klimaatverandering van het Verenigd Koninkrijk en waarborgt compensatie ingeval de kerncentrale om politieke redenen vervroegd wordt gesloten. De derde betrokken maatregel is een kredietgarantie van het Verenigd Koninkrijk op de door NNB Generation uit te geven obligaties, die de tijdige betaling van de hoofdsom en de rente op de toelaatbare schuld moet garanderen.

In haar besluit heeft de Commissie deze drie steunmaatregelen op grond van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU aangemerkt als verenigbaar met de interne markt. Volgens deze bepaling kunnen steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, als verenigbaar met de interne markt worden beschouwd, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad.

Oostenrijk heeft bij het Gerecht van de Europese Unie de nietigverklaring van dit besluit gevorderd, maar deze vordering is door het Gerecht afgewezen bij arrest van 12 juli 2018³.

Oostenrijk heeft vervolgens hogere voorziening bij het Hof ingesteld.⁴ Het Hof moest in wezen antwoorden op de — nog niet eerder in de rechtspraak behandelde — vraag of de bouw van een kerncentrale in aanmerking kan komen voor een door de Commissie op grond van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU goedgekeurde steunmaatregel. Het Hof heeft de hogere voorziening afgewezen en aldus deze vraag bevestigend beantwoord.

¹ Besluit (EU) 2015/658 van de Commissie van 8 oktober 2014 betreffende steunmaatregel SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N) die het Verenigd Koninkrijk voornemens is ten uitvoer te leggen ten behoeve van de kerncentrale Hinkley Point C (PB 2015, L 109, blz. 44).

² De partijen bij deze overeenkomst zijn NNB Generation en de vennootschap Low Carbon Contracts Ltd, een entiteit die zal worden gefinancierd door middel van een op alle vergunninghoudende leveranciers van elektriciteit gezamenlijk rustende wettelijke verplichting.

³ Arrest van 12 juli 2018, Oostenrijk/Commissie, [T-356/15](#), EU:T:2018:439; zie ook persmededeling nr. [104/18](#).

⁴ Zoals in de procedure bij het Gerecht heeft Luxemburg in de procedure bij het Hof geïntervenieerd aan de zijde van Oostenrijk, terwijl de Tsjechische Republiek, Frankrijk, Hongarije, Polen, Slowakije en het Verenigd Koninkrijk hebben geïntervenieerd aan de zijde van de Commissie.

Het Hof heeft er om te beginnen aan herinnerd dat een steunmaatregel aan twee voorwaarden moet voldoen om verenigbaar met de interne markt te kunnen worden verklaard overeenkomstig artikel 107, lid 3, onder c), VWEU: ten eerste moet hij bestemd zijn om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken, en ten tweede mogen de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. Deze bepaling **verlangt echter niet dat de voorgenomen steun een doel van gemeenschappelijk belang nastreeft**. Bijgevolg heeft het Hof de verschillende argumenten van Oostenrijk dat de bouw van een nieuwe kerncentrale geen doelstelling van gemeenschappelijk belang vormt, ongegrond verklaard.

Voorts heeft het Hof bevestigd dat de regels van het VWEU inzake staatssteun van toepassing zijn op de kernenergiesector wanneer het Euratom-Verdrag geen specifiekere regels bevat. Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, verzet het Euratom-Verdrag zich er niet tegen dat de Unierechtelijke milieuvorschriften op deze sector worden toegepast, **zodat een steunmaatregel ten behoeve van een economische bedrijvigheid in de kernenergiesector, waarvan na onderzoek blijkt dat zij in strijd is met de milieuvorschriften, niet verenigbaar met de interne markt kan worden verklaard**. De onjuiste rechtsopvatting waarvan het Gerecht aldus blijkt heeft gegeven, heeft **evenwel** geen invloed gehad op de gegrondheid van het bestreden arrest, aangezien **het beginsel van bescherming van het milieu, het voorzorgsbeginsel, het beginsel dat de vervuiler betaalt en het duurzaamheidsbeginsel, welke beginselen door de Republiek Oostenrijk waren ingeroepen ter ondersteuning van haar beroep, niet kunnen worden geacht zich in ieder geval ertegen te verzetten dat staatssteun ten behoeve van de bouw of de exploitatie van een kerncentrale wordt toegekend**. Het Hof heeft in wezen geoordeeld dat die benadering niet verenigbaar zou zijn met artikel 194, lid 2, tweede alinea, VWEU, waaruit volgt dat **een lidstaat de voorwaarden voor de exploitatie van zijn energiebronnen, zijn keuze tussen verschillende energiebronnen en de algemene structuur van zijn energievoorziening vrij kan bepalen, zonder uit te sluiten dat deze keuze betrekking kan hebben op kernenergie**.

Vervolgens heeft het Hof het argument van Oostenrijk verworpen dat het Gerecht de relevante economische bedrijvigheid in de zin van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU onjuist had omschreven. Dienaangaande heeft het Hof geoordeeld dat de productie van kernenergie, die de betrokken maatregelen beogen te bevorderen, wel degelijk een economische bedrijvigheid in de zin van deze bepaling vormt. Het Hof heeft daarenboven in herinnering gebracht dat de afbakening van de productenmarkt waarop de bedrijvigheid waarop de steun betrekking heeft, plaatsvindt, relevant is voor het onderzoek of de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, hetgeen de tweede voorwaarde voor de verenigbaarheid van een steunmaatregel overeenkomstig deze bepaling vormt. In casu had de Commissie de geliberaliseerde markt voor de productie en levering van elektriciteit aangemerkt als de markt waarop de betrokken maatregelen betrekking hebben.

Het Gerecht heeft evenmin blijkt gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat het bestaan van marktfalen weliswaar relevant kan zijn om de voorgenomen steun verenigbaar met de interne markt te verklaren, maar dat het ontbreken van dergelijk falen niet noodzakelijkerwijs betekent dat de voorgenomen steun niet verenigbaar met de interne markt is.

Met betrekking tot de toetsing van de evenredigheid van de voorgenomen steun ten behoeve van Hinkley Point C heeft het Hof om te beginnen eraan herinnerd dat het Gerecht de evenredigheid van de betrokken maatregelen heeft onderzocht in het licht van de elektriciteitsbehoeften van het **Verenigd Koninkrijk**, waarbij het terecht heeft bevestigd dat het Verenigd Koninkrijk **de samenstelling van zijn energiemix vrij kan bepalen**. Bij het onderzoek van de voorwaarde dat de voorgenomen steun de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig mag veranderen dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, hoefde de Commissie overigens geen rekening te houden met de negatieve impact die de betrokken maatregelen kunnen hebben op de verwezenlijking van het beginsel van bescherming van het milieu, het voorzorgsbeginsel, het beginsel dat de vervuiler betaalt en het duurzaamheidsbeginsel, welke beginselen door Oostenrijk waren ingeroepen. Afgezien van de verificatie of de

ondersteunde bedrijvigheid niet in strijd is met de Unierechtelijke milieuvoorschriften, **vereist** het onderzoek van deze voorwaarde namelijk **niet dat de Commissie rekening houdt met eventuele andere negatieve gevolgen dan de negatieve gevolgen van de steun voor de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten.**

Ten slotte heeft het Hof bevestigd dat noch de Commissie, noch het Gerecht bij de toetsing van de verenigbaarheid van de betrokken maatregelen met de interne markt gehouden was om de maatregelen formeel aan te merken als „investeringssteun”, die aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU kan voldoen, dan wel als „exploitatiesteun”, die in beginsel niet kan worden goedgekeurd op grond van deze bepaling.

NOTA BENE: Bij het Hof van Justitie kan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld tegen een arrest of een beschikking van het Gerecht. In beginsel heeft de hogere voorziening geen opschortende werking. Indien de hogere voorziening ontvankelijk en gegrond is, vernietigt het Hof de beslissing van het Gerecht. Ingeval de zaak in staat van wijzen is, kan het Hof de zaak zelf afdoen. In het omgekeerde geval verwijst het de zaak naar het Gerecht, dat aan de door het Hof in het kader van de hogere voorziening gegeven beslissing is gebonden.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106